

CHROPAWY (20) ai

o oraz a jasne.

comp chropawszy (1).

sg m N chropawy, chropawszy (3). ◇ A chropawy (5). ◇ f N chropawą (2). ◇ A chropawą (2). ◇ pl N subst chropawé (5); -é (2), -(e) (3). ◇ A subst chropawé (3); -é (2), -(e) (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI i XVIII w.

O nierównej powierzchni; szorstki, ostry, popękany; echinatus Mącz; asper, confragus, fragosus, horrens, horridus, ostreatus, ostreosus, perasper, rigens, rugosus, scaber, scabratus, scabrosus, scruposus, scrupulosus, squalens, squalidus, squarosus Cn (20) : [bluszcz] liŝth ma chropawy trochę ciemny. *FalZioł* I 49c, I 108c, 140d, 145a [2 r.]; Mącz 99b; Páznogócie chropáwe. *SienLek* 136 marg, 136, 136v, S4; bo iáko kámién/ może być więŝszy/ gładŝy/ ábo chropáwŝy ieden niŝ drugi *GórnDworz* X7; Słup Mármorowy fą frogiego ŝprawy/ Z wirzchu ŝie bŝyŝczy á we wnątrz chropawy. *RejZwierc* 226; Iuŝ mi ŝkórą chropáwa pádnie na goleni *KochPieŝ* 54, 22.

W charakterystycznych połączeniach: chropawy list (4), paznokieć (4), pleć, skora (2).

Szeregi: »chropawy i nierowny« (1): Conchae propriae sunt, quae testam levem habent politam, [...] ostrea quae asperam scabramque [...], Konchy gładką ŝczeszunę álbó skorupę máyą. Ostrea vero chropawą y nierowną. Mącz 62c.

»ostry, (a) chropawy« [szyk 2 : 1] (3): drugi rodzaj Koŝthywału iest kthory zową Simpŝitum/ wierzch ma oŝthry á chropawy *FalZioł* I 37d, I 37d, 140d.

»chropawy abo przykry« (1): i rzeczy krzywé obroczą ŝię w proŝté a drogi oŝtré wrownę [!] (marg) chropawé abo przykré w gładkié (-) *MurzNT Luc* 3/5.

Przen: Prosty, nieuczony (1) : Moy cnotliwy czytáczu te chropáwe ŝłowá/ Nie były godne wŝzu twych *CzahTr* Kv.

Synonimy: skropawy, skropowaty.

Cf **CHROPOWATY, CHRUPATY, CHRUPIASTY**